

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 2. Pater Garnetus Jesuita captus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

Sæc. XVII. fenissimi commentum fuisse asserent,
 A. C. 1606. addebant etiam primam de hac conjuratione notitiam ad Jacobum pervenisse per Henricum IV. Franciæ Regem, qui eam a Jesuitis eo fine didicisset, ut Angliæ excidium in rem suam verteret.

§. II.

Pater Garnetus Jesuita captus.

Juven. hist. Soc. l. 13. p. 5. n. 49. Thuan. lib. 135. Rapin. l. 18. Tandem Pater Garnetus Jesuita, qui aliquamdiu hæreticorum insequentium fedulitatem eluserat, in laqueos incidit, nefaria proditione cujusdam Catholici nomine Hunfredi Littletoni, qui, ut supra meminimus, conjuratos urbe egressos in ædes suas receperat. Hic veniæ ac recuperandæ libertatis spe deceptus, hunc Patrem unacum Oldcorno, quem *Hallum* vulgo nominabant, in Albingtoniensi castello delitescere denunciabat, quo comperto mox Henricus Bromleyus secta Puritanus cum ducentis satellitibus advolat, ambosque Jesuitas unacum Garneti famulo Londinum ad carceres deducit, in quo præfatus famulus obtuso cultro seipsum trucidabat: Primis diebus Pater Garnetus perbenigne habebatur, postea a Judicibus interrogatus, cum omnia pernegasset, ad custodiam reducitur, cujus intermedia pars carcerem, in quo
 P. Ol-

P. Oldcornus detinebatur, dividebat. Sæc. XVII.
 Eodem in pariete foramen erat, per A. C. 1606.
 quod vox ab uno ergastulo ad aliud sibi
 adjunctum commeare poterat: igitur
 Pater Garnetus de focii sui præsentia
 admonituseundem, quonam loco ipsius
 caussa esset, sciscitatur, cui Oldcornus
 hæc respondit: *nihil adhuc inventum scio, In Processu*
quo me conjurationis consciium probare Lond. Gar-
possent, nec porro quicquam invenire po- net. p. 13. &
terunt; unicus enim, a quo facinus prope seqq.
perfectum cognovi, in terris adhuc exstat,
qui tamen jam ex Anglia excessit, ac proin
nullum criminis indicium facere potest. Ab-
 scondabantur studiose ipsis insciis duo
 probatæ fidei testes, qui ab iis excepta
 mox ad Judices deferebant. Insuper
 subornatus erat quidam homo, qui se
 Catholicum simulans, de oppressa Re-
 ligione querebatur, hacque ratione in
 intimam Garneti familiaritatem sese in-
 sinuabat: Huic ergo Garnetus doli igna-
 rus, ad quamdam Nobilem foeminam,
 quæ ob Religionem pariter carcere man-
 cipata hæserat, literas dabat, in qui-
 bus ipsam incautius edocebat, quæ ipse
 jam confessus, & de quibus nondum
 interrogatus esset, & qua demum ra-
 tione ipsa quoque jam confessa excu-
 sare, & nondum cognita silentio pre-
 mittere posset: dein ejusdem perfidi opera
 usus ad alium, qui alibi custodiebatur,

Sæc. XVII. A. C. 1606. literas dedit omni culpa vacantes, in margine tamen sat spatioſo arcana mali citrii ſucco deſcripſerat, ſignificans, quod Regis iudicium ſe declinaturum ſperaret, eo quod innocentia tutus idoneas probationes adverſus ſe deeſſe ſciret, ſi tamen ſecus accideret, neceſſe foret, ut unus homo moreretur pro populo. Hæc literæ ad Iudices delatæ, atque ad ignem admotæ latentem Scripturam prodiderant. Altera igitur die evocatur Garnetus: objicitur ei colloquium cum Patre Oldcorno habitum: quis ille, ex quo conjurationem cognoverit, edicere jubetur. De iisdem ſeorſim interrogatur Oldcornus: Garnetus autem hæc duntaxat ex conjectura dicitur, interpoſita etiam juramenti religione, atque oppignorata animæ ſuæ ſalute ſe cum Oldcorno collocutum haud fuiſſe aſſeverabat, audiens autem, quod Oldcornus veritatem faſſus eſſet, de perjurio inſimulatus reſpondit, ſe exiſtiſſe, quod ſemetipſum accuſare non teneatur, deficientibus aliis teſtibus, atque argumentis: his dictis inſuper priorem ſuam aſſertionem excuſare nitetur, tandem ingenue faſſus, hunc fuiſſe Patrem Grenwellum, qui a Catesbyo de conjuratione plene edoctus ſibi quoque ante quinque Menſium decurſum eandem manifeſtaſſet, Catesbyum

*Recueil des
Ecrits sur
les Affair.
d'Etat
Vol. II.
p. 206.*

byum vero a se enixe rogatum fuisse, Sæc. XVII. A. C. 1606.
 ut is nihil contra Regem Regnumque moliretur, summo Pontifice severe prohibente, ne sese ulli conspirationi immisceret: preces quoque se fudisse fatebatur pro avertendo tanti mali successu & præveniendis acerbioribus edictis, quæ in proximis Comitibus contra Catholicos condenda timuisset.

§. III.

*PP. Garnetus & Oldcornus coram
 Judicibus interrogati.*

Jam ter & vicies Henricus Garnetus P. Calmet Hist. Univ. l. 152. n. 38.
 a decima tertia Februarii usque ad P. Juven. l. 13. p. 5.
 vigesimam sextam Martii diem interro- Rapin. & Thuan. l. 6.
 gatus biduo post in Londinensi Tribu- Merc. Gal-lobelg. tom. 6.
 nali publico sistitur judicio, in quo Coo- pag. 1.
 kius longa oratione crimina Garneto Epist. Casaubon. ad P. Front. edit. 1709.
 objecta prosequabatur: Hic vero ad pag. 424.
 suam defensionem exponebat, quod li-
 cet de conjuratione diu per rumores
 cognovisset; magis vero specialia ex solo
 Patre Grenwello didicisset, interposito
 tamen Sacræ Confessionis sigillo, cu-
 jus arcani religionem violare nefas es-
 set: de cetero autem ipsemet ab hoc fa-
 cinore, quod ipse summopere detesta-
 retur, Grenwellum dehortatus fuisset.
 Hæc cum dixisset Garnetus, mox Cæ-
 cilius Saresberiensis Comes eum acerbe